

Ἀπόναυχον (Ἀγίγιον)

Exstat in Bibliotheca Regia codex ingens chartaceus
graecus, quo continentur Opera Hippocrati, fere uni-
versa.

Bolvin. in
Migne P. G.
V. 148.
2. 783-786

Ejus libri initio imagines duae in membranis pictae occurrunt.

1. Hippocrates in hemicyclo sedens dextra calamus, laeva librum tenet
resignatum.

2. Magnus dux Apocaneus in cathedra sedet: quem ponestat puer,
librum in pluteo apertum manu sinistra apprehensum tenens,
et legenti similis.

Ad utramque imaginem accedere Hippocrati, et Apocanei laudes
mutuae, senarii Iambici comprehensae, eaeque in marginibus
tabellarum exaratae.

Ex his porro Iambis apparet Apocaneum, quantumvis publicis
negotiis districtum, studuisse medicinae, imo et ejusce artis pe-
ritissimum fuisse.

Itaque Hippocrates pictum in adversa pagina Apocaneum allo-
quitur:

Ἰατρικὸς βίη τὴν ἀπαιτοῦν ἐν τέχνῃς
Διὸς ἐν αἵματι τὴν ἐνὶ θυμῷ ἔρως,
ἐν πατρίδι καὶ ἐντανύ, ἀντιχάρις,
καὶ προσπαθὼν ἔχουσα ἔγχευ τὴν φέου
Πρὸς σὺν πατρίδι παίδευσιν ὁμοῦ ἐν πόλει.
καὶ δὲ συνάγας ἢ πικρὰς τὰς ἐν πόλει,
ὑπερφύου ἔδωκα τυχεῖν υἱέου,
καὶ οὐκ ἐν δαίμονα χερσὶν αἵματι τῷ βίῳ.
ἐοφῶν δὲ πᾶσι ἐνναύδης τὴν τέχνην,
Ἰπποκράτης ἔδωκα σὺν χρόνῳ τῷ χρόνῳ,
Διὸς δὲ καὶ οὐκ ἐν δαίμονα φέου

(ἀνοσῶν)

Νόν Γαυρίου, Αέτιου, τοῖς πάνι,
 Τὴν Ἀρελάου ἢ σοφοῦ Παύλου χάρι.
 Μὲδ' ἔξ Ὀριβάσιος ἡ κυνὴ φέσι.
 Ἄλλοι τε συχνοὶ σύνδροφοι τῶν ἀφῆται,
 ὧν γαρπρὸν ἐμπέφυκε τῷ βίῳ μέν.
 Ἀλλ' ἐπαρκεῖται τι τῶν ὁδοφύλων
 τὸ τῶν πόρων ἀπυροτο, οὗ δ' πᾶς βίος
 Ἄγχιον ἐν σποδαστρᾷ πρὸς τοῖο βύθιον.
 Ἐν δὲ σφραγίδι τῶν ἀρίτων Ἀδρόνι,
 Κοινὴ σφραγίς τῶν διπλῶν σφραγιδῶν,
 ὅταν ἡ γὰρ τῶν ἀρχέτων τρέχει,
 διευκρινεῖται καὶ ἀπὸ τοῦ πραγμάτου.
 Ἐπὶ τοῖς φέροι τῶν σοφῶν βουλήται,
 ὅ τινος δέμου πρέλινος ὡς δὲ τῶν φέροι,
 ἢ πρὸς λόγους ἀπυροτο ἡδύς φέροι,
 ὅ τινος τοῦ τοῦ πρὸς ἀπὸ τοῦ τῶν φέροι,
 πᾶς ὡς τοσαῦτα κερματίζον τὰς φέρας,
 τῶν ὡς ἑκάστον ἀνέσταντος ἢ ἡδύς.
 Καὶ γαρπρὸς οὗτοιοι πᾶσι διευκρινεῖται,
 ἢ πᾶσι βύθιον πρὸς γαρπρὸν οὗτοιοι τρέχει,
 πρὸς ἢ βραχὺς πᾶς ἑστὶν ἀνδρῶν βίος,
 οὗτοιοι ἀνέσταντος ἀπὸ τοῦ ἢ λόγους,
 καὶ πᾶσι ἡδύς φέροι ἢ τοῖς φέροι,
 ὡς δὲ χέριον τε καὶ λόγους τῶν φέροι,
 ἔπειτα πᾶσι τῶν ἡδύς οὗ φέροι.
 ὅδοι πᾶσι, τοῖο δὲ τὸ τοῦ λόγους,
 καὶ πᾶσι ἡδύς φέροι, ὡς δὲ οὗ φέροι,
 ὡς δὲ φέροι, ἀριστοί, πᾶσι φέροι,
 ἔπειτα ἡδύς πᾶσι τοῖς κοινῶν φέροι.

(ἀποστολή)

(Από κεινός, Ἀδελφίον -)

Καὶ σφόδρα θαυμάζω τε φίλῳ τοῦ λόγου,
ἔδωκεν ἔργον ἄρα βραχὺ τὸ τοῦ λόγου.
Τὰς ψυχὰς γὰρ οὐ νοσήσας δυνάμεις
ἐν τῇ ἐνδοῦ συγκροτοῦ διαρίτας,
ἑρπύλλος οὐτὶ τὰς ἐνδοῦ ἐφύσας,
τοῦ γυναικείου ἐν ἄνθρωπῳ ἐνδοῦ τόνου.
Ἀλλ' ἐν χαρίσιν οὐδ' ἐφύσας ἡμῶν ἔχει,
ὁ πάλαι χροστὸς, ἡ τρισυβία φύσις,
χάρη θεῷ οὐ τῇ καλῇ εἰδὺς ἔχει.
παρὸς καλὸν πέφυκεν ἀνδρῶν ἅπασιν.
Ita quidem Hippocrates; quem sic contra Apocaneus:
ἐν τῇ σοφίᾳ ὑπάρχει τῇ ἐνδοῦ ἐφύσας,
Ἀλλ' ἐνδοῦ τοῦ λόγου οὐδ' ἐφύσας [ἐνδοῦ]
καὶ τῇ καλῇ ἡμῶν, ἐφύσας οὐδ' ἐφύσας

ἐν τῇ καλῇ παρὸς ἐνδοῦ ἐφύσας,
πολλοὺς γὰρ ἔσχευεν ἐνδοῦ ἐφύσας,
ἐνδοῦ ἀναπλῶστος τῇ [ἐνδοῦ φύσιν]
παρ' ἡ ἀφ' ἑνὸς ἐφύσας ἐν δυνάμει,
πρὸς δ' αὖτε ἐνδοῦ ἐφύσας ἀρρῆτον ἔσχευεν.
ἐπὶ δὲ ἐν τῇ οὐ καλῇ ἐφύσας σπουδασιότατον
πολλοὺς γὰρ ἔσχευεν ἐνδοῦ ἐφύσας,
ὡς τῇ ἐνδοῦ τοῦ θεοῦ τεχνουργίας
τοῦ γυναικείου ἡρπύλλος ἐφύσας ἐφύσας,
πολλοὺς γὰρ ἔσχευεν ἐνδοῦ ἐφύσας πόδον,
λαμπρὰ ἐνδοῦ ἐνδοῦ ἐφύσας ἐνδοῦ ἐφύσας.
Tum idem interjectis aliquot versibus,
ἐπὶ δὲ ἐνδοῦ ἐφύσας ἐφύσας ἐφύσας,
ἐφύσας ἐφύσας ἐφύσας ἐφύσας ἐφύσας,

(ἀποδοῦν)

Kai dñ pporioron epnyis loñ biblion,
Kai tñ õgm d'edua tñ lexu oxion.

Agallõ giond rñ napadion gdon;

Reliqua omitto, quae et nimis multae sunt, et ad institutum minus pertinent.

Porro Apocaneum legendis medicorum scriptis deditum fuisse,
discimus etiam ex Actuario, qui suos de Methodo meden-
di libros ei, ad Hyperboreos Scythas legato eunti, nuncupavit.
Vide Lambecium: De Bibliotheca Caesar. lib. vi, pag. 113. Boivin.

AKAΔHMIA

AOHNEN